

CHUYÊN ĐỀ

Tử Đại

Giai Không

* CÂU HỎI

- Bạch Thầy, con nghe nhiều vị nói tu hành là phải tứ đại giai không. Thỉnh Thầy giảng giải cho chúng con biết rõ hơn để ứng dụng ạ.

01

KHÁI QUÁT – TỔNG QUAN TỨ ĐẠI GIAI KHÔNG

1 Tứ đại là gì?

→ Là bốn thành phần hợp lại để tạo nên cơ thể con người: *Đất, nước, gió, lửa.*

2 Tứ đại giai không, vì sao?

→ Khi chưa được sanh ra, tứ đại có hay không? → **Không** ⇔ **Không sẵn có.**

→ Các đại tách rời (*chết, tan rã*), còn tồn tại không? → **Không** ⇔ **Vô thường.**

→ Có cái chủ đề báo trước, khi nào mình bệnh không? → **Không** ⇔ **Do nhiều duyên.**

→ **Vì tất cả các tính chất trên, nên tứ đại không bền chắc, không thật (*giai không*).**

3 Chữ KHÔNG ở đây, nghĩa là thế nào?

- Thân này vô thường biến hoại, không bền chắc.
- Không chủ tử - Phải nhờ vào nhiều nhân duyên.

- Không thật có, huyễn.
- Không phải không ngo.

4 Đang sống trên nó, tại sao lại nói là không?

- Bởi vì đó là sự thật → Cần nói để không làm chấp cho là thật.

5 Biết tứ đại giai không → Phải sống thế nào?

- Biết rõ sự thật như huyễn → Để sống tốt hơn, tiến đến giác ngộ giải thoát.

6 Bản chất tứ đại vốn không rồi, tại sao cần phải tu?

- Bởi mê, chấp cho là thật → Nên phải học cho biết và dụng công tu hành, thì mới có trí tuệ và nội lực vượt thoát, không bị nó chi phối, phải khổ.

7 Đã hiểu tứ đại giai không rồi → Vậy đã tự tại chưa?

→ Chưa. Vì còn trong giới hạn của hiểu biết → Nên vẫn thăm thăm còn dính mắc.

8 Đã biết, có tu, nhưng vẫn chưa được tự tại, vì sao?

→ Vì còn thăm chấp cho là thật.

→ Hoặc biết KHÔNG, nhưng chưa chịu buông.

→ Chưa ngộ – Lực dụng còn kém.

• **Nguồn cơn:** Chưa chịu thấy biết một cách nghiêm túc, đúng đắn là “*Bốn đại vốn không*”.

9 Biết KHÔNG thế nào mới đúng, để tu tập, đưa đến giác ngộ giải thoát?

→ Phải rõ suốt: Biết không để làm gì? – Năng lực nào cho chúng ta tự tại? ⇔ **Cụ thể:**

→ Biết không để không dính → Ngộ tâm → Không còn kẹt trong không và có.

→ Năng lực của tự tâm sẽ cho hành giả tự tại, tiêu sái.

✳ **Biết rõ tứ đại là huyền hóa → Để làm gì?**

- Để không dính chấp – Nhận lại cái chân thật.

✳ **Cái gì biết tứ đại là huyền hóa?**

- Nhờ có trí tuệ → Nên mới biết mọi thứ là huyền hóa.

✳ **Biết huyền như thế nào?**

- Nếu dùng tâm loạn động để biết → Sẽ bị chi phối → Không thoát được khổ đau.
- Bằng tâm không động → Sẽ có định lực tự chủ → Mới vượt thoát khổ - vui.
- *Cụ thể: Muốn vượt thoát các khổ → Phải có tuệ để thấy ra – Và định để tự chủ.*

✳ **Đứng ở đâu để biết huyền? (Nền tảng nào?).**

- Sáng lại tánh mình, không biết về vật → Tâm tự sáng biết, thanh thang, không động.

✳ **Cuối cùng, rốt ráo thế nào?**

- Tâm tự sáng lặng → Các cảnh cũng lặng trong → Tâm cảnh như như – Không còn khái niệm về huyền và thực ⇔ Nhưng: Biết rõ huyền thực – Vẫn tự như như.

TÓM LẠI

THÂN BỒN ĐẠI

❖ Bốn nhóm chứa:

- Trái nghịch nhau.
- Khiến bất ổn.

- Ai có thân, cũng có bệnh (*Phật Tổ cũng không thị hiện khác*).
- Chỉ khác nhau: Bị chi phối → Khổ.
- Hoặc: Không chi phối → An lạc.

❖ Tu hành → Thấy tứ đại giai không → Vượt khỏi sự chi phối.

- Không dính mắc – Chấp trước – Không quyết định thông qua nó.
- Không biết về tứ đại – Không biết theo.
- Biết rõ bản chất của nó vốn rỗng không, không thật, không bền chắc.
- Khéo rỗng lặng – Suốt qua – Nhận bản tâm chân thật.

1

Dùng trí tuệ thấu suốt, thấy rõ bốn đại, các pháp trong ngoài... tất cả đều không – Huyền hóa.

2

Hay sạch hết tất cả - “Có và không” không hai, chẳng phải một chẳng phải khác → Cái phi huyền hiện tiền.

3

Chính cái này mới đầy đủ diệu lực, cho hành giả thấy biết tất cả tự như như, các khổ không còn giá trị chi phối, được tự tại giải thoát.

4

Sống thẳng bằng thể tánh này, tức là chân thật tu hành, thẳng tiến đến giác ngộ viên mãn, thành tựu Phật đạo.

**CÁCH
THỨC
HÀNH
TRÌ**

**NHÂN
TU
QUẢ
CHỨNG**

- * **Biết huyền là LỘ TRÌNH – Nhận lại bản tâm là ĐÍCH ĐẾN.**
- * **Con đường nhận lại bản tâm, tự trung có 2 lối căn bản:**

**TRỰC NGỘ
NHẬN THẲNG**

- Đón ngộ.
- Thâm nhận.

Sống thẳng – Bảo nhiệm

**TU TẬP
NHẬN RA**

- Biết huyền – Thâm nhận tánh giác.
- Biết rõ huyền chơn, nhưng bất động.
- Vượt thoát – Nhưng hay ra vào tự tại
– Vẫn không thấy tướng ra vào.

**Như huyền
tam muội**

**TRỰC NGỘ
NHẬN THẮNG****TU TẬP
NHẬN RA**

- Biết huyền – Thâm nhận tánh giác.
- Biết rõ huyền chơn, nhưng bất động.
- Vượt thoát – Nhưng hay ra vào tự tại – Vẫn không thấy tướng ra vào.

**Như huyền
tam muội***** CỤ THỂ**

- 1) Biết rõ tất cả là huyền – Không quan trọng – Không theo.
- 2) Sáng lại tánh mình – Tự sáng biết – Không phải biết theo vật.
- 3) Biết rõ vọng chơn – Tâm tự lặng trong → Như huyền tam muội.

➤ **TRÍ TUỆ - ĐỊNH LỰC TỰ LỚN MẠNH → CHO hành giả TỰ CHỦ.**

➤ **NẾU ĐÃ NGỘ → DIỆU LỰC BẤT KHẢ TƯ NGHÌ → Tự tại – Tiêu sái.**

❖ HẰNG NGÀY:

- Lấy sự rỗng lặng làm thân – Không chấp xác thân huyễn hóa.
- Lấy cái linh tri sáng suốt làm tâm – Không theo vọng tưởng sanh diệt.
- Lâu ngày, công phu thuần thực → Sẽ đắc lực → Thời tiết nhân duyên chín muồi, tánh này bùng vỡ → Phật đạo hiện thành.

